

PRAKSISOVERSIGT · IT-RET

Praksisoversigt over GDPR-erstatning (databeskyttelsesforordningen art. 82)

Betingelser, bevisbyrde og udmåling efter Højesterets Gladsaxe-dom

Version 2 Opdateret 16. jul. 2026 20 afgørelser · 2021-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Databeskyttelsesforordningens artikel 82 giver den registrerede et selvstændigt civilretligt krav på erstatning for materiel og immateriel skade som følge af uberettiget behandling af personoplysninger – et krav, der er gennemført ordret i databeskyttelseslovens § 40, og som kun kan rejses ved domstolene. EU-Domstolen har i en lang række domme siden 2023 fastlagt tre kumulative betingelser (overtrædelse, konkret skade og årsagssammenhæng), afvist enhver bagatelgrænse for immateriel skade og samtidig fastholdt, at det er den registrerede, der bærer bevisbyrden for skaden. Højesteret satte med dommen af 19. december 2025 i Gladsaxe-sagen den danske ramme: frygt for fremtidigt misbrug af lækkede oplysninger kan udgøre en erstatningsberettiget immateriel skade, men kun når frygten er velbegrundet og både frygten og dens negative konsekvenser er behørigt bevist. Udmålingen er rent kompenserende – ikke pønalt – og de danske beløb er tilsvarende moderate.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Artikel 82, stk. 1, stiller tre kumulative betingelser: en overtrædelse af forordningen, en konkret materiel eller immateriel skade og årsagssammenhæng mellem de to – overtrædelsen i sig selv giver ikke ret til erstatning.
- 02** Der gælder ingen bagatel- eller alvorstærskel for immateriel skade, men den registrerede bærer selv bevisbyrden for både skaden og årsagssammenhængen.
- 03** Immateriel skade omfatter negative følelser som frygt eller utilfredshed udløst af tab af kontrol over oplysningerne, potentielt misbrug eller krænkelse af omdømme – forudsat at følelserne og deres negative konsekvenser godtgøres.
- 04** Frygt for fremtidigt misbrug af lækkede oplysninger kan i sig selv være en erstatningsberettiget skade, men kun hvis frygten er velbegrundet under de specifikke omstændigheder og for den pågældende person, og både frygten og dens negative konsekvenser er behørigt bevist.
- 05** Den blotte henvisning til en frygt – uden godtgjorte negative konsekvenser – udløser ikke erstatning efter artikel 82.

- 06 Artikel 82, stk. 2 og 3, fastsætter et præsumptionsansvar (culpa med omvendt bevisbyrde): den registrerede beviser overtrædelse, skade og kausalitet, mens den dataansvarlige skal bevise, at vedkommende ikke er skyld i den skadevoldende begivenhed.
- 07 En dataansvarlig kan ikke fritages efter artikel 82, stk. 3, blot ved at henvise til, at fejlen blev begået af en medarbejder, der handlede i strid med instruksen, jf. artikel 29.
- 08 Er flere dataansvarlige eller databehandlere involveret i samme behandling, hæfter de solidarisk for hele skaden over for den registrerede med indbyrdes regres, jf. artikel 82, stk. 4 og 5.
- 09 Erstatningen efter artikel 82 er rent kompenserende – den har hverken pønål eller afskrækkende funktion – og bødekriterierne i artikel 83 kan derfor ikke anvendes ved udmålingen.
- 10 Graden af skyld hos den dataansvarlige er uden betydning for erstatningens størrelse.
- 11 Når den lidte skade ikke er alvorlig, kan der tilkendes en ubetydelig erstatning; dansk praksis ligger derfor lavt – fx 2.500 kr. for uberettiget videregivelse af en helbredsdiagnose.
- 12 En undskyldning kan efter EU-retten være tilstrækkelig godtgørelse, men Højesteret har fastslået, at der ikke i dansk ret på nuværende tidspunkt er hjemmel til den godtgørelsesform.
- 13 Artikel 82 fortrænger ikke tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, der kræver en kvalificeret, culpøs krænkelse af en vis grovhed – de to grundlag påberåbes side om side, men med forskellige betingelser og markant forskellige beløbsniveauer.
- 14 Kravet skal rejses ved domstolene, jf. artikel 82, stk. 6 – hverken Datatilsynet eller Folketingets Ombudsmand kan tilkende erstatning.
- 15 Betænkning nr. 1565/2017 forudsatte, at artikel 82 næppe dækkede ikke-økonomisk skade i en dansk kontekst; den forudsætning er efterfølgende underkendt af EU-Domstolens praksis.

§ 1 Artikel 82 og databeskyttelseslovens § 40 – én bestemmelse i to lag

Det civilretlige erstatningskrav ved uberettiget behandling af personoplysninger hviler på [databeskyttelsesforordningens artikel 82](#), der som forordningsbestemmelse gælder umiddelbart i Danmark. Bestemmelsens kerne er stk. 1:

Enhver, som har lidt materiel eller immateriel skade som følge af en overtrædelse af denne forordning, har ret til erstatning for den forvoldte skade fra den dataansvarlige eller databehandleren.

[Databeskyttelseslovens § 40](#) gentager reglen på nationalt niveau:

Enhver person, som har lidt materiel eller immateriel skade som følge af en ulovlig behandlingsaktivitet eller enhver anden behandling i strid med denne lov og databeskyttelsesforordningen, har ret til erstatning efter databeskyttelsesforordningens artikel 82.

Paragraffen har ikke selvstændigt indhold. Af de paragrafspecifikke forarbejder til bestemmelsen – fremsat som [lovforslag nr. L 68 af 25. oktober 2017](#) og vedtaget som **lov nr. 502 af 23. maj 2018** – fremgår det udtrykkeligt:

Bestemmelsen er en ordret gennemførelse af forordningens artikel 82, stk. 1. Som det fremgår af betænkningen, side 917, udvider forordningsbestemmelsen gældende ret, ved at databehandleren også kan være erstatningsansvarlig. Derudover præciserer bestemmelsen ordlydsmæssigt, at der er ret til erstatning for materiel og immateriel skade [...] Derudover fastsætter forordningens artikel 82, stk. 2 og 3, at der fortsat gælder et præsumptionsansvar. Det præciseres i forordningens artikel 82, stk. 4 og 5, at såfremt der er flere erstatningsansvarlige, hæfter de solidarisk med mulighed for regres.

Hele bestemmelsens arkitektur kan opsummeres således:

Stykke	Indhold
Stk. 1	Retten til erstatning for materiel og immateriel skade
Stk. 2	Hæftelsessubjekterne – dataansvarlig altid, databehandler kun ved brud på databehandlerspecifikke pligter eller instruksbrud
Stk. 3	Ansvarsfritagelse, hvis den pågældende beviser ikke at være skyld i den skadevoldende begivenhed
Stk. 4 og 5	Solidarisk hæftelse og indbyrdes regres
Stk. 6	Værneting – kravet anlægges ved domstolene, jf. artikel 79, stk. 2

Det praktisk afgørende er, at forordningen – i modsætning til bødere reglerne i [artikel 83](#) – hverken fastsætter beløbsrammer, takster eller udmålingskriterier. Som Justitsministeriets databeskyttelsesudvalg bemærkede i [Betænkning nr. 1565/2017, Del I, bind 2, s. 267](#):

Derudover fastsætter forordningen ikke i artikel 82, stk. 1, de nærmere betingelser for at fastslå erstatningsansvaret og den deraf følgende erstatningssum, i modsætning til området for administrative bøder, jf. forordningens artikel 83, stk. 1-6, hvor forordningen er meget udtrykkelig i forhold til bødestørrelserne.

Udfyldningen er derfor overladt til EU-Domstolen (for betingelserne) og til de nationale domstole (for udmålingen), inden for rammerne af ækvivalens- og effektivitetsprincipperne.

LOV

[Databeskyttelsesforordningen § 79, stk. 2](#)
[Databeskyttelsesforordningen § 82](#)
[Databeskyttelsesforordningen § 83](#)
[Databeskyttelsesloven § 40](#)

Betænkning nr. 1565/2017: lovgivers forudsætning, som § 2 EU-Domstolen har overhalet

En praksisoversigt over artikel 82 kan ikke læses uden det forarbejds mæssige udgangspunkt – for det er blevet overhalet af EU-Domstolen. Forarbejderne til [databeskyttelseslovens § 40](#) henviser i det hele til [Betænkning nr. 1565/2017, Del I, bind 2, afsnit 9.6 \(s. 910-918\)](#) samt til afsnit 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Gældende ret før forordningen. Persondatalovens § 69 gennemførte databeskyttelsesdirektivets artikel 23 og fastsatte et præsumptionsansvar for den dataansvarlige. Om rækkevidden anførte [Betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning, s. 73](#):

Bestemmelsen antages navnlig at omfatte økonomisk skade. Hvis den konkrete skade vedrører en krænkelse af lovens regler om beskyttelse af den registreredes personlige integritet, og krænkelsen ikke har ledt til et formuetab, er der således formentlig alene mulighed for en økonomisk kompensation, hvis det i øvrigt følger af lov.

Den "anden lovregel" var [erstatningsansvarslovens § 26](#) om tortgodtgørelse. Databeskyttelsesudvalget bekræftede i [betænkning nr. 1565/2017, s. 256](#), at Justitsministeriet havde lagt til grund, at godtgørelse uden formuetab "falder uden for persondatalovens § 69", og at kravet i stedet måtte gøres gældende efter § 26 – hvorimod Registerudvalget i [Betænkning nr. 1345/1997](#) havde ment, at også ikke-økonomisk skade var omfattet.

Udvalgets konklusion i 2017. Da udvalget skulle vurdere forordningens artikel 82, nåede det til et resultat, som i dag er forladt. På [s. 267](#) hedder det:

*På det foreliggende grundlag, herunder med den foreliggende praksis fra EU-Domstolen og EU-lovgiver, er der således ikke tilstrækkelig grundlag for at fastslå, at **godtgørelse** for ikke-økonomisk skade er omfattet af retten til **erstatning** for materiel eller immateriel skade efter artikel 82, stk. 1. I hvert fald ikke, hvis der i en medlemsstat ikke normalt uden særskilt hjemmel er mulighed for erstatning for ikke-økonomisk tab. Immateriel skade i forordningens forstand må, i en dansk kontekst, antageligvis forstås som den almindelige eller rene formueskade [...]*

Denne forudsætning holdt ikke. EU-Domstolen har siden fastslået, at begreberne "materiel eller immateriel skade" og "erstatning" i artikel 82, stk. 1, er **selvstændige EU-retlige begreber**, som ikke kan defineres ved henvisning til national ret – netop det synspunkt, Højesteret gengav i Gladsaxe-dommen med henvisning til [C-200/23](#), præmis 139. Immateriel skade dækker i dag netop de negative følelser, som udvalget i 2017 antog faldt uden for bestemmelsen.

To punkter fra betænkningen står derimod uændret. For det første konstaterede udvalget på [s. 268](#), at forordningen udvider gældende ret:

Artikel 82, stk. 1, udvider gældende ret ved at også databehandlere kan være erstatningsansvarlige.

For det andet fastslog udvalget samme sted, at artikel 82 ikke fortrænger den nationale tortregel:

Forordningens artikel 82, stk. 1, ændrer ikke på den mulighed, der eksisterer efter dansk ret, til i visse tilfælde, at udbetale godtgørelse for tort i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 for en ikke-økonomisk skade. En sådan bestemmelse må anses for at være en sanktion efter forordningens artikel 84 [...]

De to spor – artikel 82 og [erstatningsansvarslovens § 26](#) – løber derfor side om side, og det er præcis det, den danske praksis viser.

LOV

Databeskyttelsesforordningen § 82, stk. 1

Databeskyttelsesforordningen § 84

Databeskyttelsesloven § 40

Erstatningsansvarsloven § 26

PRAKSIS

EU-Domstolen · Beskyttelse af personoplysninger i handelsregistret: Myndighedens ansvar og erstatning for immateriel skade (Sag C-200/23)

04.10.2024

§ 3 De tre kumulative betingelser – overtrædelsen i sig selv er ikke nok

Grundstenen i EU-Domstolens fortolkning er, at [artikel 82, stk. 1](#) opstiller **tre kumulative betingelser** – udviklet fra og med Domstolens dom af 4. maj 2023 i **sag C-300/21 (Österreichische Post)** og siden gentaget i samtlige efterfølgende domme:

1. **En overtrædelse** af databeskyttelsesforordningen.
2. **En konkret skade** – materiel eller immateriel – som den registrerede faktisk har lidt.
3. **Årsagssammenhæng** mellem overtrædelsen og skaden.

Konsekvensen er skarp: en overtrædelse af forordningen udløser **ikke i sig selv** erstatning. Den registrerede, der blot kan påvise, at oplysninger er behandlet ulovligt, har intet krav, medmindre der føres bevis for en skade, der er en følge af netop denne overtrædelse. Det er dette forhold, der forklarer, hvorfor så mange danske sager ender med frifindelse, selv om selve databrudet er ubestridt.

Domstolen bekræftede rammen i [C-667/21](#) (MDK Nordrhein), hvor en ansat krævede 20.000 EUR for en medicinsk tjenestes behandling af hans helbredsoplysninger. Domstolen præciserede, at den registrerede skal føre bevis for overtrædelsen, den lidt skade og årsagsforbindelsen – mens den dataansvarlige bærer bevisbyrden for ansvarsfritagelse. I [C-741/21](#) (juris GmbH) fastholdt Domstolen, at overtrædelsen af forordningens bestemmelser ikke i sig selv giver ret til erstatning, og at det påhviler den registrerede at godtgøre de negative konsekvenser.

Højesteret gengav i Gladsaxe-dommen [BS-14485/2025-HJR m.fl.](#) EU-Domstolens definition af immateriel skade:

En immateriel skade efter artikel 82 omfatter negative følelser, som den pågældende oplever som følge af en uautoriseret videregivelse af vedkommendes personoplysninger til en tredjemand, såsom frygt eller utilfredshed, der udløses af et tab af kontrol over oplysningerne, af et potentielt misbrug af oplysningerne eller af en krænkelse af vedkommendes omdømme, for så vidt som den registrerede godtgør, at vedkommende har sådanne følelser, og godtgør de negative konsekvenser heraf som følge af den omhandlede overtrædelse af forordningen.

Sætningens sidste led – "for så vidt som den registrerede godtgør" – er hele sagens kerne.

LOV	Databeskyttelsesforordningen § 82, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om godtgørelse for immateriel skade efter databeskyttelsesforordningens artikel 82 ved tyveri af computer	19.12.2025
	Højesteret · Højesteret frifinder Gladsaxe Kommune for godtgørelseskrav efter tyveri af bærbar computer med personoplysninger	19.12.2025
	EU-Domstolen · Fortolkning af immateriel skade og dataansvarliges fritagelse for ansvar ved overtrædelse af GDPR	11.04.2024
	EU-Domstolen · Behandling af ansattes helbredsoplysninger og betingelser for erstatning for immateriel skade i henhold til GDPR	21.12.2023

§ 4 Ingen bagatelgrænse – men bevisbyrden ligger fuldt hos den registrerede

En tilbagevendende indsigelse fra dataansvarlige har været, at små eller flygtige gener ikke bør udløse ansvar. Den indsigelse er afvist principielt.

I [C-456/22](#) fastslog EU-Domstolen, at [artikel 82, stk. 1](#) **ikke** indeholder nogen bagatelgrænse eller tærskel for skadens alvor. Det samme blev bekræftet i [C-590/22](#), hvor Domstolen udtrykkeligt afviste alvorsgrad som betingelse for kompensation. Der findes med andre ord ingen nedre grænse for, hvor lille en immateriel skade må være, for at den kan erstattes.

Dette må imidlertid ikke forveksles med en lempelse af beviskravet. De to spørgsmål er adskilte:

- **Alvorstærskel (afvist):** Skaden behøver ikke at nå en vis intensitet for at være erstatningsberettiget.
- **Bevisbyrde (uændret):** Den registrerede skal fortsat **godtgøre**, at skaden faktisk er indtrådt, og at den skyldes overtrædelsen.

Denne kombination – ingen tærskel, fuld bevisbyrde – er den vanskeligste balance i praksis. Højesteret formulerede den anden side af mønten i Gladsaxe-dommen [BS-14485/2025-HJR](#):

Erstatningen eller godtgørelsen, der skal kompensere skaden fuldt ud, fastsættes af de nationale domstole ved anvendelse af nationale regler og under overholdelse af de EU-retlige principper om ækvivalens og effektivitet. Når den skade, som personen har lidt, ikke er alvorlig, kan der tilkendes vedkommende en ubetydelig erstatning eller godtgørelse.

Fraværet af en bagatelgrænse betyder altså ikke, at bagateller udløser store beløb – det betyder, at de udløser små beløb, forudsat at de overhovedet bevises.

I [C-182/22](#) præciserede Domstolen i samme retning begrebet "identitetstyveri" i forordningens forstand – det forudsætter, at en tredjemand faktisk har antaget den registreredes identitet, og en ret til erstatning er ikke betinget af, at et sådant kvalificeret misbrug er sket. Også her er det den konkrete, beviste skade – ikke etiketten på hændelsen – der afgør sagen.

LOV	Databeskyttelsesforordningen § 82, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret frifinder Gladsaxe Kommune for godtgørelseskrav efter tyveri af bærbar computer med personoplysninger	19.12.2025
	EU-Domstolen · Erstatning for immateriel skade under GDPR: Retten til kompensation for frygt for datamisbrug og afvisning af alvorsgrad som betingelse	20.06.2024
	EU-Domstolen · Retten til erstatning for immateriel skade ved databrud og fortolkningen af identitetstyveri under GDPR	20.06.2024
	EU-Domstolen · Ret til erstatning for immateriel skade under GDPR: Ingen bagatelgrænse for skadens alvor	14.12.2023

§ 5 Frygt for fremtidigt misbrug: hvornår er frygten velbegrundet og behørigt bevist?

Det praktisk vigtigste spørgsmål efter et databrud er, om den registreredes **frygt for, at oplysningerne på et tidspunkt misbruges**, i sig selv er en erstatningsberettiget immateriel skade. Svaret er ja – betinget.

EU-Domstolen fastslog i [C-590/22](#), at frygt for datamisbrug kan udgøre immateriel skade. Højesteret sammenfattede i Gladsaxe-dommen [BS-14485/2025-HJR m.fl.](#) retstilstanden i to led:

Når en person, der kræver erstatning eller godtgørelse, påberåber sig en frygt for, at der i fremtiden vil ske et misbrug af den pågældendes personoplysninger som følge af en overtrædelse af forordningen, skal den nationale ret

navnlig efterprøve, om denne frygt kan anses for at være velbegrundet under de specifikke omstændigheder og for den pågældende person.

En persons frygt for, at vedkommendes personoplysninger som følge af en overtrædelse af forordningen er blevet videregivet til tredjemand, uden at det kan godtgøres, at dette faktisk har været tilfældet, er tilstrækkelig til at begrunde en ret til erstatning eller godtgørelse efter artikel 82, såfremt denne frygt og de negative konsekvenser af denne er behørigt bevist. Den blotte henvisning til en frygt – uden godtgjorte negative konsekvenser – kan ikke give anledning til erstatning eller godtgørelse efter artikel 82.

Heraf udkrystalliserer der sig en **to-trins-prøvelse**, som de danske domstole skal gennemføre:

- **Trin 1 – er frygten velbegrundet?** Vurderingen er dobbelt konkret: den skal foretages "under de specifikke omstændigheder" (hvilke oplysninger, hvilken eksponering, hvilken risiko for faktisk misbrug) og "for den pågældende person" (den registreredes individuelle situation). En generisk uro over, at data er på afveje, er ikke nok.
- **Trin 2 – er frygten og dens negative konsekvenser behørigt bevist?** Frygten skal dokumenteres som en faktisk oplevet tilstand, og der skal påvises negative konsekvenser af den. Frygt uden konsekvenser er ikke en erstatningsberettiget skade.

Notér nuancen: det er **ikke** en betingelse, at oplysningerne faktisk er kommet til tredjemands kendskab. En velbegrundet og bevist frygt er tilstrækkelig, selv om videregivelsen ikke kan godtgøres. Beviskravet flyttes altså fra hændelsen til virkningen hos den registrerede.

EU-Domstolen har markeret grænsen fra begge sider. I [C-200/23](#) (Agentsia po vpisvanyata) – som Højesteret udtrykkeligt inddrog som supplerende retsgrundlag – var spørgsmålet, om et **kortvarigt tab af kontrol** over personoplysninger, der blev lagt online i et handelsregister, i sig selv kan udgøre immateriel skade, eller om der kræves yderligere konkrete negative konsekvenser. Og i [C-655/23](#) (IP), ligeledes påberåbt for Højesteret, behandlede Domstolen forholdet mellem erstatning efter artikel 82 og forebyggende undladelsespåbud.

LOV	Databeskyttelsesforordningen § 82, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret frifinder Gladsaxe Kommune for godtgørelseskrav efter tyveri af bærbar computer med personoplysninger	19.12.2025
	Højesteret · Højesterets dom om godtgørelse for immateriel skade efter databeskyttelsesforordningens artikel 82 ved tyveri af computer	19.12.2025
	EU-Domstolen · Erstatning for immateriel skade og forebyggende undladelsespåbud efter databeskyttelsesforordningen (GDPR)	04.09.2025
	EU-Domstolen · Beskyttelse af personoplysninger i handelsregistret: Myndighedens ansvar og erstatning for immateriel skade (Sag C-200/23)	04.10.2024
	EU-Domstolen · Erstatning for immateriel skade under GDPR: Retten til kompensation for frygt for datamisbrug og afvisning af alvorsgrad som betingelse	20.06.2024

Gladsaxe-sagen gennem tre instanser (2021-2025) – den danske referencesag

§ 6

Gladsaxe-sagen er den eneste danske sag om [artikel 82](#), der er prøvet af Højesteret, og den definerer derfor beviskravet i dansk ret. Sagen udsprang af, at Gladsaxe Kommune havde behandlet oplysninger om ca. 20.000 borgere – herunder CPR-numre – i et regneark, og at en bærbar computer med oplysningerne blev stjålet.

Instans	Sag	Dato	Udfald
Retten i Glostrup	BS-19120/2019-GLO	11. maj 2021	Frifindelse for erstatningskravene
Østre Landsret	BS-19616/2021-OLR	19. november 2024	Stadfæstelse – brud på datasikkerheden, men ingen erstatning
Procesbevillingsnævnet	3.-instansbevilling af 4. marts 2025	4. marts 2025	Bevilling meddelt, jf. retsplejeloven § 371
Højesteret	BS-14485/2025-HJR m.fl.	19. december 2025	Frifindelse – manglende bevis for skade og for velbegrundet frygt

Det bemærkelsesværdige er, at **selve overtrædelsen var fastslået** allerede af landsretten – kommunen var "dømt for brud på datasikkerhed" – uden at det gav borgerne noget krav. Netop dette illustrerer betingelse nr. 2 og 3 i artikel 82: skade og kausalitet er selvstændige hurdle.

Højesteret afgrænsede opgaven skarpt:

Som nævnt er hovedspørgsmålet, om A, B, C og D har godtgjort, at de har lidt skade omfattet af artikel 82, og om skaden er en følge af kommunens behandling af deres personoplysninger i regnearket eller sikkerhedsbruddet ved tyveriet af computeren.

Sagens **kausalitetsproblem** er lærerigt. Af Højesterets supplerende sagsfremstilling fremgår:

Retten i Aarhus har den 10. februar 2022 afsagt dom i en straffesag om bl.a. det databedrageri, som C i marts 2019 var udsat for. Vestre Landsret afsagde ankedom i sagen den 23. december 2022. Dommene er ikke fremlagt for Højesteret.

Selv hvor en af de registrerede faktisk var udsat for databedrageri, var det altså ikke godtgjort, at netop dette misbrug var en følge af kommunens overtrædelse. En konstateret skade uden bevist årsagssammenhæng til overtrædelsen udløser intet krav efter artikel 82.

Højesteret inddrog udtrykkeligt EU-Domstolens nyeste praksis som supplerende retsgrundlag:

Ud over de domme, der er nævnt i landsrettens dom, har EU-Domstolen i dom af 4. oktober 2024 i sag C-200/23 (Agentsia po vpisvaniyata) og i dom af 4. september 2025 i sag C-655/23 (IP) fortolket artikel 82 i databeskyttelsesforordningen [...]

Det blev endvidere oplyst, at Gladsaxe Kommune i december 2018 iværksatte kryptering af alle computere med Windows 10 og besluttede at indkøbe software til kryptering af Windows 7-computere – et forhold, der belyser efterfølgende afhjælpning, men som ikke i sig selv kunne påvirke spørgsmålet om skade og kausalitet.

LOV

[Databeskyttelsesforordningen § 82](#)
[Retsplejeloven § 371](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret frifinder Gladsaxe Kommune for godtgørelseskrav efter tyveri af bærbar computer med personoplysninger

19.12.2025

Højesteret · Højesterets dom om godtgørelse for immateriel skade efter databeskyttelsesforordningens artikel 82 ved tyveri af computer	19.12.2025
EU-Domstolen · Erstatning for immateriel skade og forebyggende undladelsespåbud efter databeskyttelsesforordningen (GDPR)	04.09.2025
EU-Domstolen · Beskyttelse af personoplysninger i handelsregistret: Myndighedens ansvar og erstatning for immateriel skade (Sag C-200/23)	04.10.2024
Landsretten · Landsretten stadfæster: Kommune dømt for brud på datasikkerhed, men ingen erstatning til borgere	19.11.2024
Byretten · Afgørelse i sag om databrud i Gladsaxe Kommune: Frifindelse for erstatningskrav	11.05.2021
Procesbevillingsnævnet · Procesbevillingsnævnet: 3.-instansbevilling om immateriel skade efter GDPR artikel 82 ved databrud med 20.000 borgeres CPR-numre	04.03.2025

§ 7 Præsumptionsansvaret og ansvarsfritagelsen i artikel 82, stk. 3

Ansvarsgrundlaget efter artikel 82 er et **præsumptionsansvar** – culpa med omvendt bevisbyrde. Det er kontinuiteten fra persondatalovens § 69, og det bekræftes udtrykkeligt i forarbejderne til [databeskyttelseslovens § 40](#): "forordningens artikel 82, stk. 2 og 3, [fastsætter], at der fortsat gælder et præsumptionsansvar".

EU-Domstolen slog konstruktionen fast i [C-667/21](#), præmis 94:

Det fremgår således af en samlet analyse af artikel 82, at denne artikel fastsætter en ordning med culpaansvar, hvorefter bevisbyrden ikke påhviler den person, der har lidt skade, men den dataansvarlige.

Bevisbyrderne fordeler sig altså således:

Element	Hvem bærer bevisbyrden?
Overtrædelse af forordningen	Den registrerede
Konkret materiel/immateriel skade	Den registrerede
Årsagssammenhæng	Den registrerede
Fravær af skyld i den skadevoldende begivenhed (stk. 3)	Den dataansvarlige/databehandleren

Fritagelsen efter stk. 3 er snæver. I [C-741/21](#) (juris GmbH) tog Domstolen stilling til netop det argument, der er hyppigst i praksis: at overtrædelsen skyldtes en medarbejder, der handlede i strid med den dataansvarliges instruks. Domstolen afviste, at en dataansvarlig kan fritages for ansvar alene ved at henvise til uagtsomhed hos en person, der handler under vedkommendes myndighed. Sammenhængen er [artikel 29](#):

Databehandleren og enhver, der udfører arbejde for den dataansvarlige eller databehandleren, og som har adgang til personoplysninger, behandler kun disse oplysninger efter instruks fra den dataansvarlige, medmindre det kræves i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret.

Den dataansvarlige svarer med andre ord for sine folk. Ville en medarbejderfejl kunne bære ansvarsfritagelse, ville [artikel 82](#) miste sin effektive virkning, eftersom stort set enhver overtrædelse i en organisation kan tilbagesføres til en konkret persons handling.

Ansvarsfritagelsen skal derfor bæres af, at den skadevoldende **begivenhed** ligger uden for den pågældendes ansvarssfære – ikke af, at fejlen kan lokaliseres til et bestemt led i organisationen. Modstykket er, at når den dataansvarlige har gennemført passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, jf. [artikel 32, stk. 1](#), styrkes muligheden for at løfte bevisbyrden efter stk. 3.

Selv når fritagelsen ikke lykkes, hjælper det ikke den registrerede, hvis skaden ikke er bevist. Det er netop den kombination, Gladsaxe-sagen viser: fastslået sikkerhedsbrud, ingen ansvarsfritagelse – og alligevel frifindelse, fordi betingelse 2 og 3 svigtede.

LOV	Databeskyttelsesforordningen § 29	Databeskyttelsesforordningen § 32, stk. 1
	Databeskyttelsesforordningen § 82, stk. 2-3	Databeskyttelsesloven § 40
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret frifinder Gladsaxe Kommune for godtgørelseskrav efter tyveri af bærbar computer med personoplysninger 19.12.2025 EU-Domstolen · Fortolkning af immateriel skade og dataansvarliges fritagelse for ansvar ved overtrædelse af GDPR 11.04.2024 EU-Domstolen · Behandling af ansattes helbredsoplysninger og betingelser for erstatning for immateriel skade i henhold til GDPR 21.12.2023	

§ 8 Solidarisk hæftelse og regres mellem dataansvarlige og databehandlere

Forordningen udvidede gældende ret på ét afgørende punkt: hvor persondatalovens § 69 kun hjemlede ansvar for den **dataansvarlige**, kan også **databehandleren** ifalde ansvar efter [artikel 82, stk. 2](#). Databeskyttelsesudvalget beskrev nyskabelsen i [betænkning nr. 1565/2017, s. 268](#):

Det er dermed nyt i forhold til gældende ret, at ansvarsgrundlaget for en databehandler under nærmere fastlagte omstændigheder – navnlig hvis databehandleren ikke overholder de forpligtelser, som følger af forordningen – er reguleret af forordningens artikel 82, stk. 2. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis databehandleren uden godkendelse fra den dataansvarlige gør brug af en anden databehandler, jf. forordningens artikel 28, stk. 2.

Hæftelsen er asymmetrisk:

- **Den dataansvarlige** hæfter for enhver skade forvoldt af behandling, der overtræder forordningen.
- **Databehandleren** hæfter kun (i) ved tilsidesættelse af pligter, der er rettet specifikt mod databehandlere, eller (ii) ved at undlade at følge eller handle i strid med den dataansvarliges lovlige instrukser.

Er flere involveret i **samme behandling**, følger det af [artikel 82, stk. 4](#), at de hæfter **solidarisk for hele skaden** – udtrykkeligt begrundet i formålet om "at sikre fuld erstatning til den registrerede". Den registrerede skal derfor ikke udrede den interne ansvarsfordeling mellem myndighed, leverandør og underleverandør, men kan rette hele kravet mod ét led. Den indbyrdes fordeling håndteres bagefter ved regres efter [artikel 82, stk. 5](#), hvor den, der har betalt fuld erstatning, kan kræve de øvriges andel tilbage "i overensstemmelse med betingelserne i stk. 2".

Et beslægtet solidaritetsprincip findes i EU-rettens øvrige databeskyttelsesregimer. I [C-755/21](#) tog EU-Domstolen stilling til Europol-forordningens artikel 50 og fastslog et solidarisk ansvar mellem Europol og den berørte medlemsstat ved ulovlig behandling af personoplysninger. Konstruktionen er ikke identisk med artikel 82, men understøtter det bærende hensyn: den registrerede skal kunne opnå fuld erstatning uden at skulle placere ansvaret i et komplekst netværk af aktører.

LOV	Databeskyttelsesforordningen § 28, stk. 2	Databeskyttelsesforordningen § 82, stk. 2, 4-5
PRAKSIS		

§ 9 Rent kompenserende – derfor må artikel 83's bødekriterier ikke bruges ved udmålingen

Et af de hyppigste fejlgreb i procedurer om artikel 82 er at argumentere for et højt beløb ud fra **overtrædelsens grovhed** – antallet af berørte, oplysningernes følsomhed, den dataansvarliges forsæt. Det er ikke lovligt.

EU-Domstolen fastslog i [C-667/21](#), præmis 84:

En økonomisk erstatning på grundlag af [artikel 82] skal anses for at være »fuld«, hvis den fuldstændigt kompenserer den skade, der konkret er lidt på grund af overtrædelsen af forordningen, uden at det med henblik på en sådan ydelse af fuldstændig kompensation er nødvendigt at pålægge betaling af erstatning med karakter af straf.

Dommen afviste dermed, at [artikel 82, stk. 1](#) har en afskrækkende eller straffende funktion. Erstatningen er **rent kompenserende**: hverken mere eller mindre end den faktisk lidt skade. Samme dom fastslog, at **graden af skyld** (simpel eller grov uagtsomhed, forsæt) er uden betydning for erstatningens størrelse – et princip, der blev gentaget i [C-741/21](#) og i [C-507/23](#).

Den pønale side af forordningen varetages af helt andre instrumenter – [artikel 83](#) (administrative bøder) og [artikel 84](#) (øvrige sanktioner). Det er dér, kriterierne om overtrædelsens karakter, alvor og varighed, antal berørte registrerede, forsæt/uagtsomhed og virksomhedens omsætning hører hjemme, jf. [artikel 83, stk. 2](#). At de to spor er adskilte, fremgår også af, at Danmark har valgt strafferetlige bøder frem for administrative, jf. [artikel 83, stk. 9](#) – se EU-Domstolens danske forelæggelsessag [C-383/23](#) om koncernomsætningens betydning for bødemaksimum og [C-807/21](#) (Deutsche Wohnen) om skyldkravet ved bøder mod juridiske personer. Bødesporet behandles selvstændigt i [datatilsynsboder-gdpr-overtraedelser](#) og er ikke emnet her – men afgrænsningen er retligt afgørende netop fordi kriterierne **ikke må vandre** fra artikel 83 til artikel 82.

Undskyldning som godtgørelsesform. I [C-507/23](#) åbnede EU-Domstolen for, at en undskyldning kan udgøre passende godtgørelse. Højesteret gengav princippet – og lukkede døren i dansk ret:

En undskyldning kan anses for en passende godtgørelse, bl.a. når det er umuligt at genoprette den situation, der forelå, før skaden indtraf, forudsat at denne form for godtgørelse har hjemmel i national ret.

Højesteret bemærker, at der i dansk ret på nuværende tidspunkt ikke er hjemmel til, at en godtgørelse for en skade som følge af en overtrædelse af forordningen kan bestå i en undskyldning fra den ansvarlige.

En dataansvarlig kan altså ikke i Danmark afværge et artikel 82-krav ved at tilbyde en undskyldning. Forbeholdet "på nuværende tidspunkt" indbyder til, at spørgsmålet kan flytte sig, hvis lovgiver skaber hjemlen.

LOV

[Databeskyttelsesforordningen § 82, stk. 1](#)
[Databeskyttelsesforordningen § 83, stk. 2, 9](#)
[Databeskyttelsesforordningen § 84](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret frifinder Gladsaxe Kommune for godtgørelseskrav efter tyveri af bærbar computer med personoplysninger

19.12.2025

EU-Domstolen · Beregning af GDPR-bøder: Begrebet "virksomhed" omfatter hele koncernens omsætning

13.02.2025

EU-Domstolen · Erstatning for immateriel skade efter GDPR: Undskyldning som godtgørelse og betydningen af den dataansvarliges skyld	04.10.2024
EU-Domstolen · Fortolkning af immateriel skade og dataansvarliges fritagelse for ansvar ved overtrædelse af GDPR	11.04.2024
EU-Domstolen · Behandling af ansattes helbredsoplysninger og betingelser for erstatning for immateriel skade i henhold til GDPR	21.12.2023
EU-Domstolen · Direkte bødeansvar for juridiske personer og krav om skyld efter databeskyttelsesforordningen	05.12.2023

§ 10 Udmålingsniveauet i dansk praksis: moderate beløb, store spring mellem grundlagene

Fordi erstatningen er rent kompenserende og skal fastsættes efter nationale regler inden for ækvivalens- og effektivitetsprincipperne, ligger de danske beløb lavt – og i skarp kontrast til de beløb, der kan opnås, når krænkelsen kvalificeres som tort eller som et konventionsbrud.

Afgørelse	Forhold	Grundlag	Udfald
BS-27044/2020-OLR (ØL, 21/8-2025)	Ulovlig videregivelse af følsom helbredsoplysning (diagnose)	Art. 82, jf. dbl. § 40	2.500 kr.
BS-27044/2020-OLR (samme forhold)	Samme forhold	EAL § 26, stk. 1	Frifindelse
BS-14485/2025-HJR m.fl. (HR, 19/12-2025)	Regneark + tyveri af computer, ca. 20.000 borgere	Art. 82	Frifindelse
BS-53777/2023-VIB (Viborg, 12/1-2026), sagsøger 1	Videregivelse af psykolog- og helbredsoplysninger til gerningsmand	Princippet i EAL § 26, stk. 1 + EMRK art. 8	112.500 kr.
BS-53777/2023-VIB , sagsøger 2	Samme forhold (moderen)	Princippet i EAL § 26, stk. 1 + EMRK art. 8	0 kr. – anerkendelse tilstrækkelig
BS-25262/2021-HJR (HR, 22/6-2022)	Systematiske person- og celleundersøgelser	Princippet i EAL § 26 + EMRK art. 13	30.000 kr.

Referencesagen for artikel 82-niveauet er Østre Landsrets dom af 21. august 2025 i [BS-27044/2020-OLR](#). Sagen var henvist til landsretten som første instans efter [retsplejelovens § 226, stk. 1](#) – altså anset for principiel. Landsretten tilkendte **2.500 kr.** i erstatning efter artikel 82 for den uberettigede videregivelse af en helbredsdiagnose, men **frifandt** for det parallelle krav efter [erstatningsansvarslovens § 26](#).

Dommen er instruktiv af tre grunde:

- **Beløbsniveauet er beskedent, selv for følsomme oplysninger.** En diagnose er en særlig kategori af personoplysninger, men artikel 82 kompenserer den konkrete lidte skade – ikke oplysningskategoriens abstrakte følsomhed.
- **De to grundlag giver forskellige resultater på samme faktum.** At § 26 ikke var opfyldt, mens artikel 82 var, viser at artikel 82 har den **lavere** tærskel for ansvar, men også det **lavere** beløbsniveau.
- **Effektivitetsprincippet er opfyldt med små beløb.** Højesteret bekræftede, at når skaden ikke er alvorlig, "kan der tilkendes vedkommende en ubetydelig erstatning eller godtgørelse".

Springet til 112.500 kr. i [BS-53777/2023-VIB](#) skal derfor ikke læses som et artikel 82-niveau. Retten i Viborg tilkendte beløbet efter **princippet i erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1**, hvor et voldtægtsoffers

psykolognotater og børnefaglige undersøgelser var videregivet til gerningsmanden som led i Civilstyrelsens regresssag. Retten fandt krænkelsen grov og med konstaterbar psykisk forværring; for moderen fandt retten derimod, at **anerkendelsen af krænkelsen i sig selv udgjorde tilstrækkelig kompensation** uden økonomisk udbetaling. Sagen blev afgjort af tre dommere.

LOV

Databeskyttelsesforordningen § 82

Databeskyttelsesloven § 40

Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1

Retsplejeloven § 226, stk. 1

PRAKSIS	Højesteret · Højesteret frifinder Gladsaxe Kommune for godtgørelseskrav efter tyveri af bærbar computer med personoplysninger	19.12.2025
	Højesteret · Højesteret fastslår, at systematiske daglige person- og celleundersøgelser af terrorsigtet var retsstridige og krænkede menneskerettighederne	22.06.2022
	Landsretten · Erstatning for immateriel skade efter databeskyttelsesforordningen ved ulovlig videregivelse af følsomme helbredsoplysninger	21.08.2025
	Byretten · Civilstyrelsen dømt til at betale 112.500 kr. for videregivelse af følsomme oplysninger om voldtægtsoffer til gerningsmand	12.01.2026

§ 11 Samspillet med erstatningsansvarslovens § 26 og EMRK artikel 8

Artikel 82 fortrænger ikke de nationale godtgørelsesregler. Databeskyttelsesudvalget fastslog det udtrykkeligt i [betænkning nr. 1565/2017, s. 268](#), og dansk praksis behandler rutinemæssigt de to krav samtidigt. Forskellen ligger i betingelserne:

	Artikel 82	EAL § 26, stk. 1
Ansvarsgrundlag	Præsumptionsansvar (omvendt bevisbyrde)	Culpa hos skadevolder
Krænkelsens karakter	Enhver overtrædelse af forordningen	Retsstridig krænkelse af frihed, fred, ære eller person
Kvalifikationskrav	Ingen alvorstærskel	Culpøs adfærd af en vis grovhed
Skyldgradens betydning for beløbet	Ingen	Indgår i skønnet
Typisk beløbsniveau	Lavt (fx 2.500 kr.)	Betydeligt højere

Kravet om kvalificeret grovhed under § 26 blev formuleret i [Betænkning nr. 1483/2006, s. 73](#):

En sådan lovregel findes i erstatningsansvarslovens § 26, hvorefter den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, skal betale den forurettede godtgørelse for tort. Anvendelsen af denne bestemmelse er betinget af, at skadevolderen har udvist en culpøs adfærd af en vis grovhed, men det er ingen betingelse, at krænkelsen er strafbar.

Det er netop denne grovhedstærskel, der forklarer, hvorfor Østre Landsret i [BS-27044/2020-OLR](#) kunne tilkende erstatning efter artikel 82 og samtidig frifinde efter § 26 på samme faktum. Artikel 82 har den lavere ansvarstærskel – § 26 har det højere beløb.

Det tredje spor er EMRK. Hvor behandlingen af personoplysninger udgør et uproportionalt indgreb i privatlivet, kan **EMRK artikel 8** aktualisere en godtgørelse efter princippet i § 26 sammenholdt med **EMRK artikel 13**. Højesteret anvendte konstruktionen i [BS-25262/2021-HJR](#) (30.000 kr. for retsstridige person- og

celleundersøgelser), og Rigsadvokaten har opsummeret retstilstanden i [Rigsadvokatmeddelelsen om erstatning i henhold til retsplejelovens kapitel 93 a](#):

Det følger af Højesterets praksis, at Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 13 (om effektive retsmidler) sammenholdt med princippet i erstatningsansvarslovens § 26 (om godtgørelse for tort) indebærer, at der er krav på en godtgørelse, hvis der som følge af en krænkelse af EMRK i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis er ret til godtgørelse efter EMRK artikel 41.

I [BS-53777/2023-VIB](#) forfulgte sagsøgerne alle tre spor samtidigt – artikel 82, § 26 og EMRK artikel 8.

Retten fandt, at Civilstyrelsen havde et legitimt og lovhjemlet grundlag for at videregive oplysninger til brug for regreskravet, men at videregivelsen gik videre end **strengt nødvendigt**: fraværsrapporter og konkluderende psykologudtalelser ville have været tilstrækkelige, mens de intime beskrivelser fra fortrolige psykologsamtaler ikke var proportionale, jf. **EMRK artikel 8, stk. 2**. Det er en sund erindring om, at nødvendighedsprøvelsen ofte afgør sagen længe før udmålingen.

Om afgrænsningen mellem sporene henvises til [tortgodtgoerelse](#), [emrk-artikel-8-privatliv-familieliv](#) og – for krav mod myndigheder på andet grundlag – [erstatningsansvar-ulovlige-myndighedsafgoerelser](#).

LOV	Databeskyttelsesforordningen § 82	Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret fastslår, at systematiske daglige person- og celleundersøgelser af terrorsigtet var retsstridige og krænkede menneskerettighederne		22.06.2022
	Landsretten · Erstatning for immateriel skade efter databeskyttelsesforordningen ved ulovlig videregivelse af følsomme helbredsoplysninger		21.08.2025
	Byretten · Civilstyrelsen dømt til at betale 112.500 kr. for videregivelse af følsomme oplysninger om voldtægtsoffer til gerningsmand		12.01.2026

§ 12 Hvor kravet skal rejses – artikel 82, stk. 6, og myndighedernes manglende kompetence

Erstatningskravet efter artikel 82 er **udelukkende et domstolskrav**. Det følger af [artikel 82, stk. 6](#):

Retssager med henblik på udøvelse af retten til at modtage erstatning anlægges ved de domstole, der er kompetente i henhold til national ret i den medlemsstat, der er omhandlet i artikel 79, stk. 2.

Datatilsynet kan ikke tilkende erstatning. Kompetencefordelingen er ikke ny – den gjaldt allerede under persondataloven, hvor [Betænkning nr. 1483/2006, s. 73](#) konstaterede:

Krav om erstatning efter bestemmelsen skal indbringes for domstolene, og kan således ikke behandles af tilsynsmyndigheden.

Datatilsynets beføjelser er tilsynsmæssige – kritik, påbud, forbud og indstilling til bøde. EU-Domstolen bekræftede i [C-768/21](#), at tilsynsmyndigheden har et skøn med hensyn til, om og hvordan korrigerende beføjelser skal anvendes ved brud på persondatasikkerheden. En registreret, der klager til Datatilsynet og får medhold, står derfor stadig uden erstatning – kravet må anlægges særskilt ved retten. Tilsynssporet behandles i [datatilsynet-afgoerelser](#).

Ombudsmanden kan heller ikke. Folketingets Ombudsmand har fast afvist at afgøre erstatningsspørgsmål og henviser dem til domstolene – fx i udtalelsen om [hjemmel for påbud om opgravning af olietank](#):

Det bemærkes, at erstatningsspørgsmål henhører under domstolenes afgørelse.

Processuelle spor i praksis. To iagttagelser fra de fundne sager:

- **Principielle sager kan henvises til landsretten.** [BS-27044/2020-OLR](#) blev behandlet af Østre Landsret i første instans efter [retsplejelovens § 226, stk. 1](#), og [BS-53777/2023-VIB](#) blev behandlet af tre dommere i byretten. Artikel 82-sager har ofte principiel karakter.
- **Vejen til Højesteret går gennem Procesbevillingsnævnet.** Gladsaxe-sagen nåede kun tredje instans, fordi nævnet den [4. marts 2025](#) meddelte 3.-instansbevilling efter [retsplejelovens § 371](#) i sagen om immateriel skade efter artikel 82 ved databrud med 20.000 borgeres CPR-numre.

Det strafferetlige spor ligger helt uden for artikel 82 og reguleres bl.a. af [Rigsadvokatmeddelelsen om databeskyttelse i straffesager](#), hvorefter Datatilsynet skal høres, inden der træffes afgørelse om tiltale.

Endelig gælder de almindelige forældelsesregler for kravet – se [forældelse-erstatnings-og-godtgoerelseskrav](#).

LOV	Databeskyttelsesforordningen § 79, stk. 2	Databeskyttelsesforordningen § 82, stk. 6
	Retsplejeloven § 226, stk. 1	Retsplejeloven § 371
PRAKSIS	EU-Domstolen · Tilsynsmyndigheders skønsebeføjelse ved brud på persondatasikkerheden under GDPR	26.09.2024
	Landsretten · Erstatning for immateriel skade efter databeskyttelsesforordningen ved ulovlig videregivelse af følsomme helbredsoplysninger	21.08.2025
	Byretten · Civilstyrelsen dømt til at betale 112.500 kr. for videregivelse af følsomme oplysninger om voldtægtsoffer til gerningsmand	12.01.2026
	Procesbevillingsnævnet · Procesbevillingsnævnet: 3.-instansbevilling om immateriel skade efter GDPR artikel 82 ved databrud med 20.000 borgeres CPR-numre	04.03.2025

§ 13 Sammenfatning: hvad skal den registrerede løfte – og hvad kan den dataansvarlige stille op?

Retstilstanden efter Højesterets dom af 19. december 2025 kan sammenfattes i fire bevægelser.

For det første er ansvarstærsklen lav, men beviskravet højt. Der er ingen bagatelgrænse for immateriel skade, jf. [C-456/22](#) og [C-590/22](#), og ansvaret er et præsumptionsansvar, jf. [C-667/21](#). Alligevel taber den registrerede, hvis skaden og årsagssammenhængen ikke bevises. Det er ikke et paradoks – det er arbejdsdelingen mellem betingelse 1 (som er let) og betingelse 2 og 3 (som er svære).

For det andet skal frygt-argumentet bygges konkret. Efter [BS-14485/2025-HJR m.fl.](#) skal en påstand om frygt for fremtidigt misbrug underbygges ad to spor: at frygten er **velbegrundet** under de specifikke omstændigheder og for netop den pågældende person, og at frygten **og dens negative konsekvenser** er behørigt bevist. Generisk uro over et databrud rækker ikke – og selv et faktisk indtruffet databedrageri hjælper ikke, hvis det ikke kan føres tilbage til overtrædelsen.

For det tredje er beløbsniveauet i dansk ret moderat. Erstatningen er rent kompenserende og må ikke tillægges pønale elementer, jf. [C-667/21](#). Bødekriterierne i [artikel 83](#) og overtrædelsens grovhed er irrelevante

for udmålingen, og skyldgraden ligeledes. Referencepunktet er de **2.500 kr.**, Østre Landsret tilkendte i [BS-27044/2020-OLR](#) for en lækket helbredsdiagnose. Vil man højere op, skal krænkelsen kunne bære [erstatningsansvarslovens § 26](#) eller **EMRK artikel 8** – og dermed opfylde kravet om kvalificeret grovhed.

For det fjerde er den dataansvarliges forsvar snævert. Fritagelsen i [artikel 82, stk. 3](#) kan ikke bæres af, at en medarbejder handlede i strid med instruksen, jf. [C-741/21](#) og [artikel 29](#), og en undskyldning er ikke en gyldig godtgørelsesform i dansk ret. Er flere aktører involveret i samme behandling, hæfter de solidarisk, jf. [artikel 82, stk. 4](#). Det reelle forsvar ligger derfor **ikke** i ansvarsfritagelsen, men i at bestride skaden og årsagssammenhængen – præcis det, der bar Gladsaxe Kommune igennem alle tre instanser.

Den historiske pointe fortjener at stå til sidst. Da [databeskyttelseslovens § 40](#) blev skrevet, antog Justitsministeriets udvalg, at artikel 82 næppe rakte ud over økonomisk skade i en dansk kontekst, jf. [betænkning nr. 1565/2017, s. 267](#). EU-Domstolen har siden gjort bestemmelsen til et selvstændigt, autonomt EU-retligt krav, som dækker frygt, kontroltab og andre negative følelser. Men den samme domstol har fastholdt beviskravet – og det er dér, sagerne afgøres.

LOV	Databeskyttelsesforordningen § 29	Databeskyttelsesforordningen § 82, stk. 3-4
	Databeskyttelsesforordningen § 83	Databeskyttelsesloven § 40
	Erstatningsansvarsloven § 26	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret frifinder Gladsaxe Kommune for godtgørelseskrav efter tyveri af bærbar computer med personoplysninger	19.12.2025
	Højesteret · Højesterets dom om godtgørelse for immateriel skade efter databeskyttelsesforordningens artikel 82 ved tyveri af computer	19.12.2025
	EU-Domstolen · Erstatning for immateriel skade under GDPR: Retten til kompensation for frygt for datamisbrug og afvisning af alvorsgrad som betingelse	20.06.2024
	EU-Domstolen · Fortolkning af immateriel skade og dataansvarliges fritagelse for ansvar ved overtrædelse af GDPR	11.04.2024
	EU-Domstolen · Behandling af ansattes helbredsoplysninger og betingelser for erstatning for immateriel skade i henhold til GDPR	21.12.2023
	EU-Domstolen · Ret til erstatning for immateriel skade under GDPR: Ingen bagatelgrænse for skadens alvor	14.12.2023
	Landsretten · Erstatning for immateriel skade efter databeskyttelsesforordningen ved ulovlig videregivelse af følsomme helbredsoplysninger	21.08.2025

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

Databeskyttelsesforordningen § 29	Databeskyttelsesforordningen § 82
Databeskyttelsesforordningen § 83	Databeskyttelsesloven § 40
Erstatningsansvarsloven § 26	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

20 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

3

19.12.2025 Højesteret frifinder Gladsaxe Kommune for godtgørelseskrav efter tyveri af bærbar computer med personoplysninger 10337-12149

19.12.2025 Højesterets dom om godtgørelse for immateriel skade efter databeskyttelsesforordningens artikel 82 ved tyveri af computer 14485-2025-2025-14653-2025-1 og-16195-2025

22.06.2022 Højesteret fastslår, at systematiske daglige person- og celleundersøgelser af terrorsigtet var retsstridige og krænkede menneskerettighederne 1768-2115

EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL 12

04.09.2025 Erstatning for immateriel skade og forebyggende undladelerspåbud efter databeskyttelsesforordningen (GDPR) C-655/23

13.02.2025 Beregning af GDPR-bøder: Begrebet "virksomhed" omfatter hele koncernens omsætning C-383/23

04.10.2024 Beskyttelse af personoplysninger i handelsregistret: Myndighedens ansvar og erstatning for immateriel skade (Sag C-200/23) C-200/23

04.10.2024 Erstatning for immateriel skade efter GDPR: Undskyldning som godtgørelse og betydningen af den dataansvarliges skyld C-507/23

26.09.2024 Tilsynsmyndigheders skønsbeføjelse ved brud på persondatasikkerheden under GDPR C-768/21

20.06.2024 Retten til erstatning for immateriel skade ved databrud og fortolkningen af identitetstyveri under GDPR C-182/22

20.06.2024 Erstatning for immateriel skade under GDPR: Retten til kompensation for frygt for datamisbrug og afvisning af alvorsgrad som betingelse C-590/22

11.04.2024 Fortolkning af immateriel skade og dataansvarliges fritagelse for ansvar ved overtrædelse af GDPR C-741/21

05.03.2024 Europol og medlemsstaternes solidariske ansvar ved ulovlig behandling af personoplysninger C-755/21

21.12.2023 Behandling af ansattes helbredsoplysninger og betingelser for erstatning for immateriel skade i henhold til GDPR C-667/21

14.12.2023 Ret til erstatning for immateriel skade under GDPR: Ingen bagatelgrænse for skadens alvor C-456/22

05.12.2023 Direkte bødeansvar for juridiske personer og krav om skyld efter databeskyttelsesforordningen C-807/21

LANDSRETTE · ANKEINSTANS 2

21.08.2025 Erstatning for immateriel skade efter databeskyttelsesforordningen ved ulovlig videregivelse af følsomme helbredsoplysninger 10370-12199

19.11.2024 Landsretten stadfæster: Kommune dømt for brud på datasikkerhed, men ingen erstatning til borgere 6704-8053

BYRETTE · FØRSTE INSTANS 2

12.01.2026	Civilstyrelsen dømt til at betale 112.500 kr. for videregivelse af følsomme oplysninger om voldtægtsoffer til gerningsmand	10379-12211
11.05.2021	Afgørelse i sag om databrud i Gladsaxe Kommune: Frifindelse for erstatningskrav	3371-4012
PROCESBEVILLINGSNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
04.03.2025	Procesbevillingsnævnet: 3.-instansbevilling om immateriel skade efter GDPR artikel 82 ved databrud med 20.000 borgeres CPR-numre	C-590/22

FORARBEJDE Betænkninger

4 referencer

Behandling af personoplysninger - Betænkning afgivet af udvalget om registerlovgivningen

nr. 1345 · 1997 · Justitsministeriet

Betænkning om tv-overvågning (Betænkning nr. 1483/2006)

nr. 1483 · 2006 · Justitsministeriet

Databeskyttelsesforordningen – og de retlige rammer for dansk lovgivning (Betænkning nr. 1565, Del I – bind 1)

nr. 1565 · 2017 · Justitsministeriet

Databeskyttelsesforordningen – og de retlige rammer for dansk lovgivning (Betænkning nr. 1565, Del I – bind 2)

nr. 1565 · 2017 · Justitsministeriet